

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně J. R., bytem M., zastoupené JUDr. Michaelou Burdovou, advokátkou se sídlem Vodičkova 28, 110 00 Praha 1, proti žalované České správě sociálního zabezpečení se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 10.7.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 9.5.2012 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 9.5.2012 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 16.2.2012 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni k rukám zástupce JUDr. Michaely Burdové na nákladech řízení částku 5.302,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. X vedený u GE Money Bank a.s.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 9.5.2012, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 16.2.2012 č.j. X, jímž jí snížila stupeň invalidity a výši invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. c) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**) tak, že od 8.3.2012 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně jí náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 22.12.2011 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 60%.

V rozhodnutí ze dne 9.5.2012 o zamítnutí námitek žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 17.4.2012 vypracovaným lékařem ČSSZ dne

23.4.2012 bylo zjištěno, že žalobkyně je invalidní dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť míra poklesu její pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 60%, tj. na středu rozpětí 50-70%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1d) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**). Tomuto zařazení odpovídá bolestivý páteční syndrom a jedná se o těžké funkční postižení, sporadicky odpovídající funkční patologii. Dále žalovaná uvedla, že v rámci řízení o námitkách se pečlivě zabývala všemi námitkami žalobkyně, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad rámec jejich rozsahu. Podle posudku OSSZ Rokycany ze dne 22.12.2011 již není žalobkyně invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně, což bylo potvrzeno i uvedeným posudkem lékaře ČSSZ o invaliditě, proto nemohlo být námitkám žalobkyně vyhověno.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, které dle ní je nesprávné a bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu bez ohledu na předložené lékařské zprávy, neboť zdravotní stav se nezlepšuje, ba naopak, přesto byl hodnocen jiným způsobem než v letech předchozích; odkázala i na znalecký posudek doc. MUDr. M. H., Ph.D. ze dne 29.11.2009 vypracovaný v souvislosti s jí nezaviněnou dopravní nehodou (7.3.2009), kdy utrpěný úraz způsobil zhoršení stávajícího zdravotního stavu. Závěrem bylo požadováno zrušení napadeného rozhodnutí, vrácení věci žalované k dalšímu řízení a přiznání náhrady nákladů řízení, ale bez specifikace.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Rokycany soud zjistil ze založeného záznamu o jednání této OSSZ a posudku o invaliditě ze dne 22.12.2011, že žalobkyně byla uznána nadále invalidní, ale od 22.12.2011 již nejde o invaliditu třetího stupně, ale jde o invaliditu druhého stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýraznějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 2) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě ČSSZ – pracoviště Plzeň, ze dne 17.4.2012 vyplývá, že žalobkyně byla také uznána nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně od 22.12.2011, jelikož rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1d) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60% a tato nebyla změněna ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky.

*Žalovaná ve vyjádření ze dne 24.7.2012 mimo jiné navrhla k důkazu vypracování posudku o zdravotním stavu žalobkyně příslušnou Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** nebo **komise**), přičemž dojde-li ke změně v posouzení zdravotního stavu, žalovaná ve věci znovu rozhodne; za současného stavu navrhla zamítnutí žaloby. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně bylo zjištěno, že napadené rozhodnutí ze dne 9.5.2012 bylo žalobkyni doručeno dne 14.5.2012.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o

vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 22.8.2012, jemuž byla přítomna i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* žalobkyně byla invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, nešlo o invaliditu třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je těžký bolestivý páteřní syndrom dominantně cervikálního úseku se spolupodílem juvenilní skoliózy Th/L páteře, CB syndromem, CC syndromem, v anamnéze stav po autonehodě s distorzí C páteře, instabilitou prostoru C 4-5, dorzálním výhřezem disku C3/4 s tlakem na durální vak, iritační syndrom C 6-7 vlevo, dorzální osteofyty C 5-6 se zúžením páteřního kanálu; dle doložených nálezů se jedná o těžké omezení funkce až ztuhnutí více úseků páteře s projevy kořenového dráždění, je těžce omezená statika i dynamika krční, hrudní a bederní páteře, páteř jako celek se prakticky nerozvíjí, nejsou poruchy hybnosti končetin, parézy končetin a svalové úbytky, není porucha funkce svěračů, je schopna chůze a stojí bez opěrných pomůcek, což komise hodnotila dle kapitoly XIII, odd. E, položka 1d) přílohy vyhlášky na střední hranici uváděné procentuální ztráty (50-70%), tj. 60%, v čemž vzala v úvahu i závěry radiodiagnostických vyšetření i subjektivní stesky žalobkyně a uvedenou míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nezměnila. Komise také uvedla důvody, pro které nelze hodnotit na horní hranici uváděné procentuální ztráty (70%), a dále uvedla, že žalobkyně není schopna práce fyzicky těžké ani středně těžké spojené se zvedáním a přenášením těžších břemen, práce v trvalém předklonu a v nepříznivých klimatických podmínkách; je však schopna lehké práce s omezením platným pro vertebropaty – lehká práce s možností změny polohy v příznivém klimatu i práce s využitím kvalifikace v podstatně menším rozsahu a intenzitě až o jednu polovinu dle § 5 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Dle komise, jejímiž členy byli i odborní lékaři z oboru neurologie a ortopedie, bylo posudkovým nadhodnocením přiznání 70% míry poklesu pracovní schopnosti v červnu 2010 a 2011, neboť žalobkyně nesplňovala kritéria pro přiznání invalidity třetího stupně. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

V podání ze dne 11. a 20.9.2012 žalobkyně vyjádřila nesouhlas s obsahem posudku PK MPSV ze dne 22.8.2012 a připojila ještě další lékařské zprávy.

K následné žádosti zdejšího soudu PK MPSV opět za účasti odborných lékařů z oboru neurologie a ortopedie vypracovala dne 3.10.2012 doplnění citovaného posudku, v jehož závěru uvedla mimo jiné, že znovu projednala vypracovaný posudek se zaměřením na doložené odborné nálezy zejména na nález pneumologický, který objektivizoval novum ve zdravotním postižení, to je středně těžkou restriční ventilační poruchu jako následek vrozené deformity hrudně bederní páteře a došla k závěru, že vypracované doplnění posudku není ve shodě s posudkem OSSZ ani s posudkem zpracovaným v rámci námitkového řízení. Komise je ve shodě s námitkovým řízením pokud se jedná o rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, která omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti. PK MPSV však nyní hodnotila dle kapitoly XIII, oddíl E, položka 1d) na horní hranici uváděné procentuální ztráty, tj. 70%, v níž zohlednila objektivizovanou středně těžkou restriční ventilační poruchu rovněž omezující denní aktivity, která byla dodatečně objektivizována pneumologickým vyšetřením a je následkem vrozeného postižení thoracolumbální páteře. Vlastní postižení páteře jako celku by odpovídalo střední hranici uváděné procentuální ztráty, tj. 60% (rozmezí 50-70%), když v tomto středním pásmu komise vzala v úvahu subjektivní potíže žalobkyně i výsledky radiodiagnostických vyšetření. O tomto postižení nebyla informována OSSZ při vypracování posudku, rovněž tak námitkové řízení a PK MPSV - detašované pracoviště Plzeň, neboť pneumologické vyšetření nikdy během projednávání v posudkových komisích nebylo provedeno. Míra poklesu pracovní schopnosti

ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, takže celková ztráta činí 70%. V této věci se tedy jedná o pokračování třetího stupně invalidity a doba platnosti (lhůta KLP) byla stanovena 31.12.2015. (*Stejnopis doplnění posudku byl doručen žalobkyni i žalovanému.*)

Žalobkyně dne 10. a 15.10.2012 specifikovala požadované náklady tohoto řízení pro případ úspěchu ve věci prostřednictvím svého zástupce a to v celkové výši 6.342,-Kč.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 9.5.2012*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ponechání třetího stupně invalidity s ohledem na její zdravotní stav z důvodů uvedených v žalobě.

Po doručení shora uvedeného doplnění posudku PK MPSV ze dne 3.10.2012 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované (9.5.2012) byla žalobkyně nadále invalidní ve třetím stupni, nikoli pouze ve druhém stupni*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a *soud* tedy **napadené rozhodnutí žalované ze dne 9.5.2012 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 16.2.2012 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci. Dle citovaného doplnění posudku PK MPSV zejména s ohledem na novum ve zdravotním postižení, tj. objektivizovanou středně těžkou restriční ventilační poruchu způsobenou deformitou páteře, když do té doby nebylo nikdy během projednávání v posudkových komisích pneumologické vyšetření provedeno, u žalobkyně trvá invalidita třetího stupně. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Rokycany (60% poklesu pracovní schopnosti) a poté na ČSSZ, pracoviště Plzeň (pokles pracovní schopnosti také o 60%). PK MPSV po posudkovém zhodnocení předložení dalších lékařských zpráv žalobkyní v tomto řízení před soudem, ji uznala nadále invalidní ve třetím stupni, jelikož zjištěná ventilační porucha byla přítomna v době projednání v námitkovém řízení a s největší pravděpodobností byla přítomna i při projednání v OSSZ, tj. 22.12.2011.*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále od 8.12.2009 invalidní ve třetím stupni (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. trvání invalidity od uvedeného data, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp. zn. 16Ad 24/2012 ze dne 24.10.2012, když rozhodnutí o tom, že žalobkyně je nadále invalidní ve třetím stupni, by byla vydala žalovaná i v případě tohoto zjištění již na základě posouzení posudkovým lékařem ČSSZ v řízení o námitkách, avšak rozhodující lékařské zprávy žalobkyně předložila až v soudním řízení.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobkyně požadoval náklady řízení, které byly stanoveny dle specifikace ze dne 10. a 15.10.2012 a odpovídají příslušnému advokátnímu tarifu, tj. za 4 úkony 4 x 500,-Kč za 1 úkon právní služby (*převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, písemné podání soudu /vyjádření/ dne 11. a 20.9.2012*), tj. 2.000,-Kč, a 4 x režijní paušál (*á 300,-Kč*), tj. 1.200,-Kč, což je v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (**advokátní tarif**), v platném znění, a dále částkou 640,-Kč, tj. DPH ve výši 20%, neboť zastupující advokát je plátcem daně z přidané hodnoty (*dle zaslané kopie Osvědčení o registraci ze dne 7.8.2012, DIČ: CZ8351192036*), celkem 3.840,-Kč. Dále žalobkyně požadovala uhrazení jízdného svým osobním automobilem Škoda Octavia (*kopie technického průkazu byla připojena*) dne 22.8.2012 ve výši 1.040,-Kč ze současného bydliště do Plzně k jednání PK MPSV (*Velké Přílepy – Plzeň a zpět 188 km*), také dne 29.8.2012 ve výši 166,-Kč na pneumologické vyšetření v Nemocnici Na Bulovce (*Velké Přílepy – Praha a zpět 30 km*) i dne 19.9.2012 rovněž ve výši 166,-Kč na kardiologické a neurologické vyšetření v téže nemocnici (*Velké Přílepy – Praha a zpět 30 km*) i zaplacené regulační poplatky za tři uvedená vyšetření, tj. 3x30,-Kč, celkem 1.462,-Kč. Přiznanou částku v celkové výši **5.302,-Kč** uhradí žalovaná na účet zástupce žalobkyně na účet č. 203 666 849/0600 vedený u GE Money Bank a.s., když stanovenou lhůtu považuje soud za odpovídající.

Žalobkyni nebyla soudem přiznána požadovaná částka 1.040,-Kč za jízdné z Velkých Přílep do Plzně a zpět dne 13.8.2012, kdy se žalobkyně podrobila vyšetření u neurologa MUDr. P. J. v Plzni, který byl poté i členem PK MPSV, protože toto vyšetření nebylo uvedenou komisí požadováno, jak zjistil soud, ani nebylo při vypracování posudku dne 22.8.2012 hodnoceno a uvedeno v přehledu lékařských zpráv (*žalobkyně a její zástupce byli předvoláni k jednání komise dne 7.8.2012*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozsudku je nepřipustná (§ 104 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni dne 24. října 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně